

Władysław Filipowiak

Wolin, pow. Kamień Pomorski. Stanowisko 8 "Młynówka"

Informator Archeologiczny : badania 7, 111

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wszystkie groby były jednostkowe zawierały jedną popielnicę, niekiedy obok popielnicy znajdował się kubek z utraconym uchem. Materiał zabytkowy reprezentowany jest przede wszystkim przez naczynia dwustożkowe z zaokrąglonym nieznacznie załomem brzuśca. Niektóre z naczyń na załomie zdobione są ornamentem paznokciowym i często posiadają powierzchnię schropowaną poniżej załomu brzuśca.

Wśród zabytków metalowych wyróżniały się szpile brązowe z łabędzią szyjką o profilowanych główkach, ponadto występowały igły brązowe oraz fragmenty stopionych blaszek brązowych - niektóre z nich stanowiące pozostałości bransolet. Wg określenia doc. dr Judyty Rzeczyckiej większość pochowanych na cmentarzysku osobników stanowiły dzieci w wieku niemowlęcym lub nie przekraczające 10 lat, oraz noworodki. Wśród kości wyróżniono 4 mężczyzn w wieku 22-45 lat oraz 20 kobiet w wieku 18-35 lat

Badania zakończono.

WOLIN, pow. Kamień Pomorski
Stanowisko 8 "Młynówka"

Pracownia Archeologiczna
Zakładu Archeologii Nadodrza
Instytutu Historii Kultury
Materialnej PAN

Badania prowadził dr Władysław Filipowiak.
Finansowało Wolskie Towarzystwo Kultury.
Drugi sezon badań. Osada lużycka z wczesnej epoki żelaza i cmentarzysko wczesno-średniowieczne.

Podobnie jak w roku ubiegłym badanie było skoncentrowane na północnym brzegu eksploatowanej plażownicy. W ciągu 2 miesięcy rozkopano 5 arów i wyeksploatowano 56 jam i 12 palenisk z okresu halastackiego. Obiekty te uszkodzone przez orkę, wkopy i eksploatację piasku zalegały od 25-100 cm pod powierzchnią darni.

Rozmiary stropów jam były różne: od 40 - 200 cm średnicy i większe oraz 20 - 100 cm głębokości. Wyposażenie jam stanowiły skorupy naczyń występujące w poszczególnych jamach z różnym natężeniem. W niektórych jamach natrafiono na kości zwierzęce.

Paleniska były ułożone z przepalonych kamieni zalegających na piasku zmieszonym z dużą ilością spalenizny; jednowarstwowy układ przeważnie drobnych kamieni był charakterystyczny dla małych palenisk. Rozmiary palenisk wynosiły od około 50 - 120 cm średnicy, spotykano także większe, rozwleczone. W paleniskach znajdowano małe ilości skorup.

Na osadnictwo z epoki żelaza nawarstwilo się wczesnośredniowieczne cmentarzysko. Na badanym obszarze odkryto 17 zniszczonych grobów ciążopalnych z niewielką ilością przepalonych kości i fragmentami naczyń oraz 4 groby szkieleto-
towe zachowane również fragmentarycznie.

Badania będą kontynuowane.